ৱাৰ্ডিংটন লিংডো আৰু অন্যান্য

বনাম

সংগ্ৰাহক, MAWKYRWAT(মউকিৰৱাট)

এপ্ৰিল **১৭, ১৯৯৫**

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ বি. এল. হানচাৰিয়া]

ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪:

ধাৰা ১৮, ১৯, ২৩, ৩১- এক চুক্তিৰ অধীনত অনুমোদনৰ সিদ্ধান্ত- পৰৱৰ্তী সময়ত আপত্তি কৰা আৰু অধিক ক্ষতিপূৰণ দাবী কৰা- ৰেফাৰেন্স(উল্লেখ) কৰা হৈছিল আৰু ৰেফাৰেন্স আদালতে উচ্চ ক্ষতিপূৰণ প্ৰদান কৰিছিল- ৰেফাৰেন্সৰ বৈধতা- উপস্থাপন কৰে- ৰেফাৰেন্স এপ্লিকেচন নিজেই ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয়।

অধিগ্ৰহণ কৰা কিছু ভূমিৰ ক্ষেত্ৰত কালেক্টৰে সিদ্ধান্ত প্ৰদান কৰিছিল। আবেদনকাৰীসকলে তেওঁলোক আৰু সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা স্বাক্ষৰিত এক চুক্তিৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰিছিল। তাৰ পিছত ধাৰা ১৮ৰ অধীনত ৰেফাৰেন্সৰ জৰিয়তে বৃদ্ধিৰ দাবী কৰিছিল। তেওঁলোকৰ কথা শুনাৰ পিছত কালেক্টৰে বিষয়টো বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰে। ৰেফাৰেন্সৰ বৈধতা আৰু অধিক ক্ষতিপূৰণৰ বাবে তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ওপৰতো আপত্তি উত্থাপন কৰা হৈছিল। অৱশ্যে, ক্ষতিপূৰণৰ হাৰ প্ৰতি বৰ্গ মিটাৰত ৬০ৰ পৰা ৪০টকালৈ বৃদ্ধি কৰা হৈছিল। ৰাজ্য চৰকাৰে কৰা আবেদনৰ ভিত্তিত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰেফাৰেন্স আদালতৰ ডিক্ৰী বাতিল কৰিছিল কাৰণ,

আবেদনকাৰীসকলে চুক্তিৰ নিয়ম আৰু চৰ্তসমূহ মানি চলিবলৈ সন্মত হৈছিল। সেয়েহে এই বিশেষ অনুমতি আবেদন।

আবেদনকাৰীসকলে দাবী কৰিছিল যে, যিহেতু তেওঁলোকে এই ক্ষতিপূৰণ সিদ্ধান্তৰ বিৰোধিতা কৰিছিল, ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ পিছত সেয়েহে প্ৰসংগটো বৈধ আছিল আৰু বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াজনে ভূমিৰ সঠিক মূল্য বিবেচনা কৰাৰ আৰু এই আইনৰ ধাৰা ২৩ৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ক্ষমতাৰ ভিতৰত আছিল।

এই আবেদন নাকচ কৰি এই আদালতে

উপস্থাপন কৰি কয়ঃ ১. ভূমিৰ প্ৰতি আগ্ৰহী ব্যক্তিসকলে প্ৰতিবাদৰ আধাৰত ধাৰা ১১ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ অধিকাৰী আৰু সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত ক্ষতিপূৰণৰ বিৰোধিতা কৰাৰ অধিকাৰী। প্ৰতিবাদৰ বাহিৰে আন কোনো ধৰণে ধন লাভ কৰা কোনো ব্যক্তিয়ে ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত আবেদন কৰাৰ অধিকাৰ নাই। সেয়েহে প্ৰতিবাদৰ আধাৰত ধনৰাশিৰ প্ৰাপ্তি হৈছে ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত ধাৰা ১৮-ৰ উপধাৰা (২)ৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সীমাবদ্ধতাৰ ভিতৰত আবেদন কৰাৰ পূৰ্বৰ চৰ্ত, যাৰ ভিত্তিত আপত্তি গ্ৰহণ কৰা হৈছে। তাত-সংগ্ৰাহকক ধাৰা ১৯-ত উল্লেখ কৰা ধৰণে বিবৃতিটোৰ সৈতে দেৱানী আদালতত উল্লেখ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। (৩৫৭-ডি, ই)

২. আবেদনকাৰীসকলে যুটীয়াভাৱে স্বাক্ষৰিত চুক্তি প্ৰদৰ্শক-বি. বা ইয়াৰ বিষয়বস্তু সম্পৰ্কে জ্ঞানৰ অভাৱ বুলি স্বীকাৰ কৰিছিল। ন্যায়িক বিষয়াৰ সন্মুখত তদন্তৰ ক্ষেত্ৰত কঠোৰভাৱে লোৱা এই স্থিতি স্পষ্টভাৱে এক পিছৰ চিন্তা। তেওঁলোকে স্বীকাৰ কৰিছিল যে, তেওঁলোকে সমৰ্থন লাভ

কৰাৰ সময়ত কোনো প্ৰতিবাদ দাখিল কৰা নাছিল। কেৱল এজন দাবীদাৰে আপত্তি আবেদন দাখিল কৰিছিল, সেয়াও প্ৰতিবাদ অবিহনে ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ এসপ্তাহৰ পিছত। তদন্তত তেওঁ কৈছিল যে, তেওঁ এখন খালী কাগজত স্বাক্ষৰ কৰিছিল। তেওঁ স্বীকাৰ কৰিছিল যে যুটীয়া বিবৃতিত স্বাক্ষৰটো তেওঁৰ আছিল কিন্তু, লগতে কৈছিল যে, প্ৰদৰ্শক- বি-ৰ সমলসমূহ তেওঁক ব্যাখ্যা কৰা হোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে সকলো সাক্ষীৰ প্ৰমাণ সূক্ষ্মভাৱে পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে, তেওঁলোকৰ মৌখিক প্ৰতিবাদৰ দাবী লিখিত চুক্তি প্ৰদৰ্শক- বি-ৰ দ্বাৰা নাকচ কৰা হৈছিল। আদালতে যোগ্যতাৰ ভিত্তিত প্ৰমাণসমূহ পৰীক্ষা কৰি পাইছিল যে ধান পথাৰ আৰু অন্যান্য মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ প্ৰতি বৰ্গমিটাৰত ৬০ৰ পৰা ৪০ টকাৰ হাৰত প্ৰদান কৰাটো অতিৰিক্ত আছিল আৰু অন্যান্য গৃহনিৰ্মাণৰ মাটিৰ সম্পৰ্কত পঞ্জীয়ন নোহোৱা বিক্ৰীৰ চুক্তিপত্ৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো অবৈধ আছিল। কৃষিভূমি বৰ্গমিটাৰৰ ভিত্তিত বিক্ৰী আৰু ক্ৰয় কৰা হ'ব বুলি বিশ্বাস কৰাটো মূৰ্খামী। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্ত যে ৰেফাৰেন্স আবেদনখন নিজে নিজেই বৰ্তাই ৰাখিব নোৱাৰি, যি সম্পূৰ্ণ আইনী আৰু হস্তক্ষেপৰ নিশ্চয়তা প্ৰদান নকৰে। [৩৫৭- এফৰ পৰা এইচ, ৩৫৮- এ, বি]

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- ১১০৮৩/১৯৯৫ নং বিশেষ অনুমতি আবেদন (চি)।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এফ.এ.নং ৩৬/১৯৯৩ৰ ০৭.০৬.৯৪ তাৰিখৰ বিচাৰ আৰু আদেশৰ পৰা।

আবেদনকাৰীপক্ষত এ.এম. মজুমদাৰ আৰু এছ. কে. নন্দী।

আদালতৰ নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰা হৈছিলঃ

বিলম্বৰ অনুমতি প্ৰদান কৰা হয়।

ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯০ (সংক্ষেপে, 'আইন')ৰ ধাৰা ৪(১)ৰ অধীনত NAWKYRAWAT(নাওকিৰাৱত)ত বিস্ফোৰকৰ মেগাজিন নিৰ্মাণৰ সন্দৰ্ভত অধিসূচনা ১৯৮৮চনৰ ৬ডিচেম্বৰত প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। কালেক্টৰজনে ১৯৮৯চনৰ ১৭মে'ত তেওঁৰ সিদ্ধান্ত প্ৰদান কৰিছিল। ১৯৮৯চনৰ ৫জুলাইত আবেদনকাৰীসকলে প্ৰদৰ্শক- বি-ৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰে, যি তেওঁলোকৰ আৰু সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা স্বাক্ষৰিত এক চুক্তি। তাৰপিছত, ১৯৮৯চনৰ ৪আগষ্টত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণৰ ক্ষেত্ৰত উত্তৰদাতাই আপত্তি জনাইছিল আৰু তেওঁলোকে ধাৰা ১৮ৰ অধীনত প্ৰসংগৰ দ্বাৰা বৃদ্ধি দাবী কৰিছিল। ১৯৮৯চনৰ ২২আগষ্টত কালেক্টৰে তেওঁলোকক তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বলৈ কৈছিল। ১৯৮৯চনৰ ২৯আগষ্টত, যি তাৰিখত উপস্থিত হৈছিল, তেওঁলোকে সংগ্ৰাহকক ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত প্ৰসংগৰ বাবে অনুৰোধ জনাইছিল। সেই অনুসৰি বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াৰ ওচৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল। ৰেফাৰেন্সৰ বৈধতা আৰু অধিক ক্ষতিপূৰণৰ বাবে তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ওপৰতো আপত্তি উত্থাপন কৰা হৈছিল। বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াই ১৯৯১ চনৰ ২৯ অক্টোবৰৰ ৰায় আৰু আজ্ঞপ্তিৰ জৰিয়তে প্ৰতি বৰ্গমিটাৰত ৬০ টকাৰ পৰা ৪০ টকাৰ হাৰত ক্ষতিপূৰণ বৃদ্ধি কৰে। ৰাজ্য চৰকাৰৰ আপীল আবেদনৰ ভিত্তিত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৯৪চনৰ ৭জুন তাৰিখৰ ৰায় আৰু ডিক্ৰীৰ জৰিয়তে ৰেফাৰেন্স আদালতৰ ডিক্ৰী বাতিল কৰি কয় যে, যিহেতু আবেদনকাৰীসকলে প্ৰদৰ্শক- বি-ত সন্মতি প্ৰকাশ কৰিছিল আৰু তাত থকা নিয়ম আৰু চৰ্ত সাপেক্ষে ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰিছিল যে, "ইয়াত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা নিৰ্মাণ কৰিবলগীয়া বিস্ফোৰক আলোচনী নিৰ্মাণৰ বাবে ভূমি অধিগ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত যদিহে ইয়াত তলত উল্লেখ কৰা বিষয়সমূহ অন্তৰ্ভুক্ত থাকে, যিবোৰ আমাৰ মনত সঁচা আৰু ন্যায়সংগত। সকলোৱে

লাভ কৰা ক্ষতিপূৰণৰ মুঠ পৰিমাণ আমাৰ বাবে সম্পূৰ্ণৰূপে গ্ৰহণযোগ্য।" এই গোচৰটোৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে সবিশেষ সামগ্ৰিক নহয়।

আবেদনকাৰীসকলৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই উত্থাপন কৰা একমাত্ৰ যুক্তি হ'ল যে, যিহেতু আবেদনকাৰীসকলে ক্ষতিপূৰণৰ সিদ্ধান্তটোৰ বিৰোধিতা কৰিছিল, যদিও ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ পিছত, প্ৰসংগটো বৈধ আৰু বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াজন আইনৰ ধাৰা ২৩ৰ অধীনত ভূমিৰ সঠিক মূল্য বিবেচনা কৰা আৰু ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ক্ষমতাৰ আওতাৰ ভিতৰত আছিল।

আইনখনৰ ধাৰা ৩১(১)ত সংগ্ৰাহকক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে যে, তেওঁৰ সিদ্ধান্ত অনুসৰি ইয়াৰ অধিকাৰী আগ্ৰহী ব্যক্তিসকলক প্ৰদান কৰা ক্ষতিপূৰণৰ ধন পৰিশোধ কৰিব লাগিব...... আৰু তেওঁলোকক দিব লাগিব........... উপ-ধাৰা (২)ত ধাৰণা কৰা হৈছে যে, যদি তেওঁলোকে ইয়াক গ্ৰহণ কৰিবলৈ সন্মত নহয়... সংগ্ৰাহকে ক্ষতিপূৰণৰ ধনৰাশি সেই আদালতত জমা দিব লাগিব যাৰ আদালতত ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত প্ৰসংগ দাখিল কৰা হ'ব। দ্বিতীয়টো বিধানত এইটোও উল্লেখ কৰা হৈছে যে, "যদিহে ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত কোনো আবেদন কৰিব নোৱাৰা কোনো ব্যক্তিয়ে অন্য ধৰণে প্ৰতিবাদৰ অধীনত ধনৰাশি লাভ কৰিছে"। ধাৰা ১৮(১)ত কল্পনা কৰা হৈছে যে, যিকোনো আগ্ৰহী ব্যক্তিয়ে "যিজনে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা নাই" তেওঁ সংগ্ৰাহকৰ ওচৰত লিখিত আবেদন কৰি বিষয়টো সংগ্ৰাহকে আদালতৰ নিৰ্ণয়ৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰিব পাৰে, সেয়া তেওঁৰ আপত্তি মাটিৰ পৰিমাপ, ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণ, যিজন ব্যক্তিক প্ৰদান কৰিবলগীয়া হয়, বা আগ্ৰহী ব্যক্তিসকলৰ মাজত ক্ষতিপূৰণৰ বিভাজনৰ ওপৰতে হওঁক। ইয়াৰ উপধাৰা (২) ৰ আধাৰত যাৰ ভিত্তিত বঁটাটোৰ বিৰুদ্ধে আপত্তি উত্থাপন কৰা হৈছে, সেইসমূহ

উল্লেখ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হ'ব। চৰ্তাৱলীত নিৰ্ধাৰিত সীমাবদ্ধতাৰ ভিতৰত ধাৰা ১৮ৰ অধীনত আবেদন কৰিব লাগে। ইয়াৰ ওপৰত ১৯নং ধাৰাৰ অধীনত কালেক্টৰে বিতং বিৱৰণৰ সৈতে আৰু ১৯নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা ধৰণে আদালতলৈ লিখিতভাৱে বিবৃতিটো দিব লাগিব। ইয়াৰ পিছত আদালতে সেই পক্ষৰ পৰা ২০নং ধাৰাত সংগ্ৰাহক আৰু আপত্তিৰ প্ৰতি আগ্ৰহী ব্যক্তিসকলক আপত্তি নিৰ্ণয়ৰ বাবে জাননী প্ৰেৰণ কৰিব। তেওঁলোকৰ উপস্থিতিত আদালতে আপত্তিৰ তদন্ত কৰিবলৈ আগবাঢ়িব। ২১নং ধাৰাই তদন্তৰ পৰিসৰ "আপত্তিৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত ব্যক্তিৰ স্বাৰ্থৰ বিবেচনাৰ" মাজলৈ সীমিত কৰে। ২৩ নং ধাৰাত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ বাবে প্ৰদান কৰিবলগীয়া ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণ নিৰ্ণয় কৰাৰ বাবে দফা একৰ পৰা ছয়লৈকে নীতি নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে।

এইদৰে এইটো স্পষ্ট হ'ব যে ভূমিৰ প্ৰতি আগ্ৰহী ব্যক্তিসকলে প্ৰতিবাদৰ অধীনত ধাৰা ১১ ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ অধিকাৰ আছে আৰু সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত ক্ষতিপূৰণৰ বিৰোধিতা কৰাৰ অধিকাৰ আছে। যিজন ব্যক্তিয়ে অন্যথা পৰিমাণটো লাভ কৰিছিল তেতিয়া প্ৰতিবাদৰ অধীনত কোনো ব্যক্তিয়ে ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত আবেদন কৰাৰ অধিকাৰ থাকিব নালাগে। অন্য অৰ্থত ক'বলৈ গ'লে, প্ৰতিবাদৰ অধীনত ধনৰাশিৰ ৰচিদ হৈছে ধাৰা ১৮-ৰ উপধাৰা (২)-ৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সীমাবদ্ধতাৰ ভিতৰত ধাৰা ১৮-ৰ অধীনত আবেদন কৰাৰ পূৰ্বৰ চৰ্ত, য'ত আপত্তি গ্ৰহণ কৰা হৈছে। ইয়াৰ ওপৰত কালেক্টৰক ১৯ নং দফাত উল্লেখ কৰা পদ্ধতিৰ বিবৃতিৰ সৈতে এইটো দেৱানী আদালতত উল্লেখ কৰিবলৈ অনুৰোধ জনোৱা হয়।

আবেদনকাৰীসকলে আনন্দৰে স্বাক্ষৰিত চুক্তি প্ৰদৰ্শক-বি বা ইয়াৰ বিষয়বস্তুৰ বিষয়ে জ্ঞানৰ অভাৱ বুলি স্বীকাৰ কৰিছিল। ন্যায়িক বিষয়াৰ সন্মুখত তদন্তৰ ক্ষেত্ৰত কঠোৰভাৱে লোৱা এই স্থিতি স্পষ্টভাৱে এক পিছৰ চিন্তা। তেওঁলোকে স্বীকাৰ কৰিছিল যে, ক্ষতিপূৰণ পোৱাৰ সময়ত

তেওঁলোকে কোনো প্ৰতিবাদ দাখিল কৰা নাছিল। কেৱল এজন দাবীদাৰ, ৰেলেনিংষ্টাৰ টংৱাহেয়ে এক আপত্তি আবেদন দাখিল কৰিছিল, সেয়াও ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ এসপ্তাহৰ পিছত কোনো প্ৰতিবাদ নোহোৱাকৈ। তদন্তত তেওঁ কৈছিল যে, তেওঁ এখন খালী কাগজত স্বাক্ষৰ কৰিছিল। তেওঁ স্বীকাৰ কৰিছিল যে স্বাক্ষৰটো যুটীয়া বিবৃতিটো আছিল কিন্তু, উল্লেখ কৰিছিল যে, প্ৰদৰ্শক-বি-ৰ বিষয়বস্তু তেওঁক ব্যাখ্যা কৰা হোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে সকলো সাক্ষীৰ প্ৰমাণ নিবিড়ভাৱে পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে, তেওঁলোকৰ মৌখিক প্ৰতিবাদৰ দাবী লিখিত চুক্তি প্ৰদৰ্শক-বি-ৰ দ্বাৰা নস্যাত কৰা হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়েও যোগ্যতাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি প্ৰমাণ দিয়ে আৰু উপস্থাপন কৰে যে, ধানৰ পথাৰ আৰু অন্যান্য ভূমিৰ প্ৰতি বৰ্গ মিটাৰত ৬০ৰ পৰা ৫০ টকাত দিয়া ক্ষতিপূৰণ অতি বেছি আছিল আৰু আন ভূমিৰ সৈতে সম্পৰ্কিত পঞ্জীয়নভুক্ত নোহোৱা বিক্ৰী চুক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো অবৈধ আছিল। কৃষিভূমি বৰ্গমিটাৰৰ ভিত্তিত বিক্ৰী আৰু ক্ৰয় কৰা হ'ব বুলি বিশ্বাস কৰাটো মূৰ্খামী। আনকি যোগ্যতালৈ নগ'লেও, আমি ধাৰণা কৰোঁ- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্ত যে ৰেফাৰেন্স আবেদনখন নিজে নিজেই বৰ্তাই ৰাখিব নোৱাৰি, সম্পূৰ্ণ আইনী আৰু হস্তক্ষেপৰ নিশ্চয়তা প্ৰদান নকৰে।

সেই অনুসৰি বিশেষ অনুমতি আবেদন নাকচ কৰা হয়।

জি. এন.

এছ. এল. পি.-ক খাৰিজ কৰা হৈছে।

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৰেহে সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”